

ירח וביצה

ו. קראלייב

צייר מ. בילומלינסקיי

ודגדג באוזנו של ואניה. ואניה חייך
תוך שינה והחתול חייך אף הוא.
ירח בהיר הציץ לתוך המטבח דרך
החלון הפתוח. הוא הגיע לבית דרך

הגפנים וענפי עץ התפוח, נח על אדן
החלון, פתח עיניים והסתכל. סבתא
ניסתה לגרש אותו מהחלון.

סבתא הדליקה אש בתנור והתחילה
להכין ארוחה. הכינה ושרה דבר
כלשהו לעצמה. הוציאה מהסל ביצי
תרנגולת טריות אחדות, הכניסה
אותן לסיר שחור, הוסיפה מים ושמה
על האש. הנכד ואניה והנכדה קוניה
ישבו על המחצלת ליד התנור. החום
עייף אותם והם נרדמו. ליד ואניה,
תוך גרגור, נשכב גם חתול אפור.
כשגרגר השפם הארוך שלו התנדנד

"סבתא, תני לי ביצה אחת! רק אחת!
האישה שלי כבר מזמן רצתה ביצה
כזו. אני מאוד מבקש!"
"לא אתן" ענתה סבתא ואפילו לא
הביטה עליו.

"למה שלא תתני? מחר אקום מוקדם
בבוקר, אבוא אליך, אתיישב על ענף

"אתה מסתובב סתם תחת הרגליים,
בטלן, עוד תשבור לי כאן ביצים. לך
מכאן, ולא, ארביץ לך במטאטא! אני
מדברת אליך או לא? שווו! תעסוק
במעשה טוב יותר! הבט איזה חושך
סביב, תאיר מעל הארץ! האם אין
בדרכים הולכי רגל שמחפשים את
דרכם? תאיר להם כדי שלא יתעו!"
אך הירח לא זז ממקומו. הוא רצה
מאוד לקבל ביצה במתנה. אחת,
יחידה. היה לוקח אותה לשמיים, שם
ממתינה לו אישה, איילת השחר.
כשהוא יחזור היא תשאל מה הביא
מכדור הארץ? והוא יראה לה ביצה
לבנה גדולה! כוכבים אחרים יתפוצצו
מקנאה.

הארובה ולקחת ביצה בעצמו. בסוף החליט. הוא קפץ על הגג, התגלגל על האריחים, עלה על הארובה,

הסתכל לכל הצדדים וירד למטה. בדרך נמרחו פניו בפיח ולכן כשיצא מהתנור החדר היה חשוך, הירח לא האיר.

מול החלון שלך ואיר עד שתטווי שלושה סלילי צמר. אני מבטיח." "תבטיח או לא תבטיח, אבל ביצה לא אתן."

סבתא לא נתנה לו ביצה וזה הכל. היא הכינה ארוחה, שמה את הסל עם ביצים תחת המיטה, גירפה את הפחמים בתנור, סגרה את החלון ונשכבה ליד הנכדים כדי לנוח. תוך זמן קצר נשמעו במטבח הנחירות המתוקות שלה.

הירח הסתובב הרבה זמן סביב הבית, דבק באפו לחלון, הזהיב בקרניים שלו את ראשי הילדים ובשום אופן לא יכול לדמיין מה עליו לעשות, להעיר את סבתא ועוד פעם לבקש אצלה ביצה או להשתחל דרך

פניו המרוחים בפיח, התכופף מעל
השוקת ובאותו רגע הכלב השעיר
תפס אותו בשיניו.
הירח צווח וכמו ציפור התרומם
באוויר. הביצה הייתה בתרמיל
והכלב לא הספיק לקחת אותה.
אבל בלילה הבא, גבוה מעל הארץ,
התרומם ירח מכורסם.

מהר זחל תחת המיטה, בחר את
הביצה היפה ביותר, שם אותה
בתרמיל, שוב נכנס לתנור ועף
מהארובה. אף אחד לא ראה את
הירח. רק החתול האפור הבין מה
קרה, אך הוא בחר לשכב בשקט,
מגולגל אחרי גבו של ואניה. פחד
שאם יתחיל לגרגר ויקים מהומה
הירח יצרוב אותו בקרניים שלו. אך
ברגע שהירח נעלם בתנור החתול
קפץ, רץ לדלת הסגורה, דרך חור
המנעול קרא לכלב שעיר ששמר על
השער וסיפר לו הכל.
הכלב התרגז ובלי להוציא הגה
התחיל לרדוף אחרי הירח. בקצה
הכפר הירח ראה באר ולידה שוקת
עם מים. הוא עצר כדי לרחוץ את